

РЕШЕНИЕ

№ 5644

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5098** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение № 20087199 по НАХД № 2175 по описа на СРС, СРС, 102 – ри състав, е отменил изцяло като незаконосъобразно и неправилно Наказателно постановление (НП) № 19 – 4332 – 026629 от 13.12.2019 г., издадено от Началника на група АНД на ОПП – СДВР, с което на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, предложение 1 – во от ЗДвП на Б. Б. А. е наложено административно наказание „обществено порицание“, като замяна на глобата, предвидена за административното нарушение по чл. 150 ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от юрисконсулт – пълномощник на началник група при ОПП – СДВР, в която се излагат доводи за неправилност на съдебното решение. Твърди се, че СРС не е съобразил разпоредбата на чл. 150 от ЗДвП, съгласно която всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач. Иска се отмяна на съдебното решение на СРС, респективно НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не изпраща представител, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Б. Б. А., редовно призован не се явява, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

На 24.11.2019 г., в [населено място], ответникът по касационната жалба Б. А. управлявал моторно превозно средство (МПС) – лек автомобил марка Пежо, модел 306, с рег. [рег.номер на МПС]. С него в автомобила пътувал неговият баща Б. А.. Б. А. управлявал лекия автомобил по [улица], с посока на движение от ул. „61-ва“ към [улица]. Същевременно за времето от 07:00 ч. до 19:00 ч. служителите на 05 РУП – СДВР – свидетелят В. С. и колегата му К. В., извършвали обход на маршрута си. В локалното платно на [улица]

до № 81 служителите на СДВР спрели за полицейска проверка лекия автомобил. Било установено, че водачът Б. А. няма издадено валидно свидетелство за управление на МПС. Извършена била допълнителна проверка в информационната система на КАТ. В резултат било установено, че Б. А. няма издавано СУМПС. Уведомен е дежурният на 05 Районно управление – СДВР, като на място е изпратен екип на КАТ, за да състави акт.

На място бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сериен № GA 144671 от 24.11.2019 г., в който били посочени обстоятелствата по извършване на нарушението и неговото фактическо описание. АУАН е съставен в присъствието на свидетеля В. С., като бил подписан от актосъставителя и свидетеля. Връчен е при условията на отказ на жалбоподателя. Въз основа на съставения АУАН сериен № GA 144671 от 24.11.2019 г. на 13.12.2019 г. началникът на група „АНД“ в ОПП – СДВР е издал наказателно постановление – НП № 194332 – 026269 / 13.12.2019 г. На основание чл. 177, ал. 1, пр. 1 – во от ЗДвП му е наложено наказание „обществено порицание“, което заменя „глобата“.

С цел събиране на доказателства като свидетел пред СРС е разпитан свидетелят В. З.. Показанията му са в достатъчна степен подробни. Потвърждават установеното в АУАН. Разпитан като свидетел е и В. С.. Свидетелят, в съдебно заседание от 03.12.2020 г. потвърждава установеното в АУАН, с изключение на обстоятелството, че автомобилът е управляван на паркинга.

С административната преписка са представени писмени доказателства: (АУАН) сериен № GA 144671 от 24.11.2019 г.; справка – картон на водача; удостоверение за длъжност на наказващ орган; заповед № 8121з – 515 / 14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи; писмо-справка от ОПП – СДВР; НП № 194332 – 026269 / 13.12.2019 г.

С оглед на фактическата обстановка СРС, НО, 102 с-в, се е произнесъл като е отменил изцяло като незаконсъобразно и неправилно НП № 194332 – 026269 / 13.12.2019 г., издадено от началник на група „АНД“ на ОПП – СДВР, с което на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, пр. 1 – во ЗДвП на Б. А. е наложено административно наказание „обществено порицание“, като замяна на глобата, предвидена за административното нарушение по чл. 150 от ЗдвП. Основните мотиви са, че в съставения АУАН никъде не е обсъдено обстоятелството относно административно – наказателната отговорност на Б. А.. Същият е бил непълнолетен към момента на

съставяне на АУАН. Не е проведено експертно изследване, дали той е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Наказващият административен орган не е доказал „виновното извършване“ на деянието на непълнолетния. На следващо място, съдът приема, че в АУАН са смесени две отделни и самостоятелни административни нарушения – такова, свързано с неносене на документи и управление на МПС от неправооспособен водач.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните изводи от правна страна:

По допустимостта на касационната жалба:

Съдът намира касационната жалба за процесуално допустима, като подадена в законоустановения 14 - дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Жалбата е подадена на 19.04.2021 г., а видно от представената по делото призовка, СДВР ОПП е уведомен за издаденото решение на 08.04.2021 г. по факс. Касационната жалба е подадена от надлежно процесуално легитимирана страна и съдържа всички реквизити, посочени в чл. 212, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. С оглед на това същата е породила присъщия ѝ суспензивен и деволутивен ефект.

По основателността на касационната жалба:

Съдът намира жалбата за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Възраженията в жалбата за наличие на пороци на съдебното решение не са развити и доказани в хода на настоящото производство. АССГ намира, че с оглед проведените в съдебното следствие процесуални действия, СРС е събрал необходимите доказателства и доказателствени средства за изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване. Съобразени са всички, съдържащи се в преписката доказателства, приобщени към материалите по делото по реда на чл. 283 НПК, вр. с чл. 84 ЗАНН.

Основателни са аргументите, изложени в решението на СРС, НО, 102 – ри състав, че наказващият административен орган не е доказал „виновното извършване“ на деянието от страна на Б. А.. Съгласно чл. 26, ал. 2 ЗАНН, административнонаказателно отговорни са и непълнолетните, които са навършили 16 години, но не са навършили 18 години, когато са могли да разбират свойството и значението на извършеното нарушение и да ръководят постъпките си. Основателни са мотивите на СРС, че в конкретния случай е било задължително изготвянето на експертно заключение (аргумент от чл. 144, ал. 2, т. 3 и т. 4 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН), за да може да се установи, възможността Б. А. да бъде административнонаказателно отговорно лице и да е във възможност „да формира вина“.

Неотносими са аргументите, изложени в касационната жалба, че касационният ответник не само не притежава СУМПС, но същият дори не е достигнал предвидената по закон минимална възраст за управление на МПС от тази категория. Отговорността по ЗАНН за извършени административни нарушения от физически лица не е обективна. За всяко административно нарушение, извършено от физическо лице, следва да се установи и субективната му страна. Още повече, че в случая става въпрос за непълнолетно лице. В касационната жалба е посочено, че в конкретния казус доказателствената тежест е разместена, т. е. Б. А. следва да представи доказателства, с които да обори отразеното в акта. Но Б. А. няма как да представи доказателства, че не е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и не е могъл да ръководи

постъпките си.

С оглед посоченото и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

В касационната жалба на ОПП – СДВР е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на делото такова не следва да бъде присъждано.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20087199 по НАХД № 2175 по описа на СРС, СРС, НО, 102 – ри състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.